

یاد تو در قلبم هرگز نمی میرد
گل های شعر من جان از تو می گیرد
برق نگاه تو ، تا از افق سر زد
در باغ چشم من ، پروانه ای پر زد
از آسمان جاری تا ظهر عاشورا
یک کهکشان نوری زد بیکران دریا
روشن تر از خورشید از شب گذر کردی
با نور پاک خود را شب را سحر کردی
در کربلا آن روز باغ گلت پژمرد
اما گل خورشید هرگز نخواهد مرد
(خون بود و خاک و عشق شمشیرها بی تاب
لب تشنه جان دادن ، گل ها کنار آب) (۲)
(لب تشنه جان دادی ای سیرت باران
ای افتخار ما ، ای عزت ایمان) (۲)
یاد تو در قلبم هرگز نمی میرد